

i det, der mødte stærk Modstand, idet det mentes, at man paa mange Punkter var gaaet alt for meget i Detailler, at man paa en alt for inkvisitorisk Maade søgte at kontrollere de Boer, som skulde opgøres. Ved de Forhandlinger, som have fundet Sted i Udvalget og mellem Udvalget og Ministeren, er det lykkedes paa en hel Del Punkter at komme ud over dette Spørgsmaal. Der har fundet en Række Forhandlinger Sted med den afdøde Finansminister, som paa en overordentlig velvillig Maade optog de Ændringer, som Udvalget ønskede, og som saa væsentlig kunne tilskrives et afdød Medlem af Udvalget (Høst). Saaledes er man kommen til en Forstaaelse om den juridiske Side af Sagen paa en Maade, saa at der fra Udvalgets Side ikke har været noget særligt at indvende derimod.

De Herrer ville af Betænkningen se, at der er stillet en Række Ændringsforslag, hvoraf enten Udvalget i det hele eller saa godt som i det hele har kunnet slutte sig til de fleste. Man har ved disse Ændringer først og fremmest undgaaet at faa Gaver, som allerede i levende Live ere givne, trukne med ind under Lovforslaget, og man har dernæst søgt at ordne det saaledes, at Arv, der falder efter Hensidten i uskiftet Bo, paa en lettere og rimeligere Maade kan blive beskattet, end det har været Meningen med Lovforslaget, saaledes som det fra Begyndelsen var affattet. Jeg skal tillade mig at anbefale disse Ændringer til ærede Medlemmer.

Dernæst vender jeg mig til et Spørgsmaal, hvorom der har været Uenighed i Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes man skal behandle Livsforsikringer. Ganske sikkert har der i Udvalget været et vist Ønske om at tage mildere paa Livsforsikringer, saa at de ikke skulde betragtes ganske paa samme Maade som almindelig Arv. Paa den anden Side kan man ikke nægte, at der er saa stor Lighed mellem de Penge, man faar ind ved en Livsforsikring, og de Penge, man faar ind ved, at den afdøde har sat i Sparekassen til Fordel for de efterladte, at det i mange Tilfælde er meget vanskeligt at finde Forskellen derpaa. Derfor har Flertallet heller ikke ment at kunne undtage Livsfor-

sikringer, saaledes som Mindretallet har foreslaaet.

Den væsentligste Indvending, der fra Udvalgets Side er rettet mod det foreliggende Forslag om Arveafgift, har været imod den alt for store Progression, Lovforslaget har foreslaaet i de forskellige Arveklasser. Der har Flertallet forenet sig om en Affattelse, hvorefter man i Klasse A skulde gaa fra 1 til 3 pCt., i Klasse B fra 4 til 6 pCt., i Klasse C fra 7 til 9 pCt. og i Klasse D fra 10 til 12 pCt.

Klasse A, hvor man bevæger sig fra 1 til 3 pCt., svarer omtrent til den Arveklasse, der i dette Øjeblik giver 1 pCt. i Arveafgift. Man har altsaa ment at kunne gaa med til at tredoble denne Afgift ved de højere Beløb, men ud over noget saadant har man ikke ment, det var rigtigt at gaa. Uagtet der ganske sikkert hos flere Udvalgsmedlemmer har været stor Tvivl om, hvorvidt det overhovedet er rigtigt at anvende en Progression for Arveafgiften, da man paa et tilsvarende Afgiftsomraade, Formueskatten, ikke har nogen Progression, har man dog bøjet sig og er gaaet med til Progressionen. Denne gælder altsaa ogsaa for Klasse B, der nærmest omfatter saadanne Arveklasser, der nu give 3 pCt.; her bevæger man sig mellem 4 og 6. Og ved Arv efter længere ude beslægtede, hvor man i dette Øjeblik giver 7 pCt., vil man komme til at bevæge sig mellem 7 og 12 pCt. Flertallet har ment, at man herigennem faar en rimelig højere Arvebeskatning og paa den anden Side dog kommer til nogen Progression, eftersom Formuen, der deles, bliver større. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Procenten jo her ikke beregnes efter den samlede Formue, men efter de enkelte Arvelodder. Naar man siger, at en vis Sum, en vis Arv kommer til at svare det og det i Afgift, er det altsaa ikke hele Arven, men den enkelte Arvelod, der menes. Hensynet hertil har ogsaa været en af Grundene til, at man fra Flertallets Side ikke har ment at kunne slutte sig til Mindretallets Forslag. Dette vil ikke begynde at beskatte den direkte Arv ud over 1 pCt., før Arvelodden kommer over 5,000 Kr. Det er ganske klart, at i et Land som Danmark, hvor der ikke er store Formuer, ville Arvelodder paa 5,000